

מפגש מחזור אוג' 72, סיירת חרוב

כתב: עמי מורן

45 שנה חלפו מאז אותו יום נורא, בו נשלחו לוחמי סיירת חרוב בחופזה לתוך העיר סואץ על מנת לחלץ חיילי כוחות אחרים שנלכדו בתוכה. את הקרב הזה אני מגדיר כקרב מיותר שגבה חיי 80 מחיילי צה"ל, בהם ששה לוחמים מסיירת חרוב.

45 חלפו ואתמול, 24 באוקטובר 2018, התכנסנו, חיילי פלוגה ה', מחזור אוגוסט 72, בביתו של אבנר טלמון לצורך העלאת זיכרונות בכלל, וכדי לחדד נקודות מהקרב שהתחולל בסואץ בפרט.

זה היה ערב מרגש בו ישבנו כולנו, קרובים זה לזה קרבה פיזית ורגשית, וניסינו לעבד בקול את החוויות שכל אחד נצר בלבו 45 שנה.

לא כולנו היינו בעיר סואץ. כשסיימנו את המסלול, חלקנו נשלח לשמש כמ"כים במחזור אוג' 73 וירדנו לסיני כבר ביומה השני של המלחמה. הפלוגה עצמה נשארה בבקעה, יחד עם כל הגדוד, מצפה ומייחלת להשתתף בלחימה. בינתיים, במהלך תקופת ההמתנה, נשלחו גרשון ואריה לתל נוף, ושימשו שם כצוות חילוץ טייסים (יח' 669 טרם הוקמה באותם ימים), ישראל חלה בצהבת ונשלח להחלמה במעלה החמישה, ואילו בני פלט כדור ונשלח לחמישה ימי מחבוש על ידי יאיר קליין, וחרף תחנוני עונשו לא הומתק וגם הוא "פיספס" את הקרב.

דיברנו בערב הזה על המבצע שלא היה בפורט פואד ב- 22 באוקטובר, על התחושות המעורבות כשהפשיטה על היעד המבוצר הזה בוטלה, על הצער בשל הביטול מחד גיסא ועל השמחה הרבה מאידך גיסא, כי כולם הבינו שלא רבים היו חוזרים מהפשיטה הזו. דיברנו על הלחימה בחיץ החקלאי שגבתה חיי 16 לוחמים מהסיירת ועסקנו בעיקר בקרב בעיר סואץ, כל אחד מהזוויות האישית שלו.

בערב הזה, 45 שנה אחרי האירועים המסעירים, היו דברים קטנים שהתבררו לראשונה. איפה עמד זה, ולאן ירה זה. מי ירד למטה להביא את האלונקה ומי רץ להביא תחמושת למא"ג, מה קרה עם יז"י כשהוא נפצע, ומי ראה איך דרור נפגע, לאן ירה קורנר ואיך והב דרבן את החובש לטפל בשאול הפצוע. דיברנו על החיים ועל המתים שאינם כבר עמנו. זכרנו את כולם והרמנו כוסית לזכרם.

במהלך הערב התברר כי היו הרבה מאד נקודות, ברמת המיקרו טקטיקה, שהעסיקו את האנשים ולא נתנו להם מנוח במשך 45 שנה. ישבנו שעות ארוכות והפכנו בדברים, מדברים ומקשיבים, מתווכחים ומסכימים, נזכרים ומזכירים, משוחחים בלהט ומשתתקים לרגע כשהגרון נחנק, מעלים נשכחות ונזכרים בנקודות קטנות שלאורך השנים נדחקו לקרן זוית...

דברים רבים נאמרו בערב הזה ודומה שהמרגשים מכולם היו דבריו של בני שסיפר על תחושות האשם שליוו אותו מאז, על כך שבשל אותה פליטת כדור לא היה לצד חבריו בקרב, תחושות אשם שמנעו ממנו להגיע לכנסים של הסיירת לאורך השנים, תחושות אשם שרק לאחרונה השתחרר מהן... הדברים שבני אמר, הכנות והאומץ בהם דיבר, היוו, מבחינתי את שיאו של הערב המרגש והמיוחד הזה.

45 שנה חלפו מאז המלחמה. החיים הובילו אותנו במסלולים נפרדים. נפוצנו לכל עבר, בנינו משפחות, פיתחנו קריירות, ראינו עולם, נכשלו והצלחנו, נפלנו וקמנו, עצרנו והמשכנו, חלק מאתנו נותרו אלמונים וחלק התפרסמו, אבל, בסופו של דבר, כולנו נשארו חיילים בפלוגה ה', מחזור אוגוסט 72, סיירת חרוב.

השתתפו במפגש: אבנר טלמון, עמי מורן (צוקרמן), והב אשר, יחיאל אקוע, אבגי דוד, אריה זלמנוביץ, אריה קורנר, גרשון אור (אוורבוד), יורם זינגר, ישראל זר, יוסי אלוש, יוסי כאל, לני רקאנטי, מאיר בן שלום (שרעבי), צביקה דרורי, רמי דנוש, שאול בירן (בירנבאום), חיים בן מוחה, בני כרמי,